

Jeg forstår, at finansministerens synspunkt om, at samfundet i den moderne tid også må kende sin opgave, når det gælder om at give en service, som tager højde for det moderne familiemønster, bliver kaldt formynderstat. Det er jeg ked af. Her må jeg stille spørgsmålet til hr. Anders Fogh Rasmussen, om det ikke er sådan, at netop samfundet, skiftende regeringer, dette Folketing har lagt vægt på, at danske kvinder fik muligheder for at komme ud på arbejdsmarkedet. Er det ikke sådan, at ligestillingen mellem mænd og kvinder netop er grundlæggende betinget af, at mænd og kvinder, og ikke mindst kvinder, oplever de samme erhvervs muligheder, de samme fremtidige beskæftigelsesmuligheder på arbejdsmarkedet? Hvornår er det nu kommet dertil, at det, at samfundet skaber muligheder for, at man kan få passet sine børn, når begge forældre er på arbejdsmarkedet, er blevet til formynderstat? Oprigtig talt, nå, ja, synspunktet taler for sig selv.

Hr. Hans Engell havde, som hr. Anders Fogh Rasmussen, en række meget stærke synspunkter vedrørende den økonomiske politik. Jeg har allerede kommenteret hovedparten af dem, men der var én ting, jeg gerne vil give en ekstra kommentar.

Hr. Hans Engell sagde: Dansk økonomi kan meget let løbe af sporet. Jeg forstår godt den advarsel. Jeg vil gerne tage den til mig. Og jeg kan forsikre, at det gør hele regeringen. Jeg er ganske enig i det grundsyn, at både regeringen og Folketinget har et helt særligt ansvar for at sikre, at økonomien ikke løber af sporet. Derfor vil den finanspolitiske linje, som regeringen har lagt frem, blive fastholdt.

Ansvar for den økonomiske politik ligger krystalklart for hele regeringen og for alle regeringspartier. Dette land skal ikke komme ind i en udvikling, hvor vi bliver jaget rundt i manegen af internationale spekulationer, som vi har set et nærliggende samfund, Sverige, komme ud for. Det kommer ikke til at ske. Og det vil ikke ske.

Derfor tager jeg også det synspunkt som udtryk for, at når nu forhandlingerne bliver sværere i dette efterår, hvor den virkelig vigtige balance skal findes – dels hensynet til den overordnede økonomiske politik, dels at vi kan gøre nye fremskridt i vores samfund – så vil vi se Det Konservative Folkeparti som en seriøs deltager i finanslovforhandlingerne. Det var vist også det synspunkt, vi, når vi skærer ind til benet i den benhårde oppositionspolitik, fik bekræftet. Det

er klart, man har sine krav, man har sine ønsker. Det har vi jo alle sammen. Men ved forhandlingsbordet venter jeg både at se Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF og andre kræfter her i Folketinget.

Hr. Hans Engell var så inde på grønne afgifter. Jeg ved ikke, hvad der er sket i de senere dage. Men det forekommer os her, at sproget var meget, meget stærkt. Og det svarer slet ikke til den oplevelse af virkeligheden, som jeg har, som regeringen har, som miljø- og energiministeren har, og som dansk fagbevægelse og masser af virksomheder har.

Jeg er nødt til at sige, at det er en overordentlig klog miljøpolitik, der nu er lagt til rette. Overordentlig ansvarlig. Jeg vil sige til hr. Hans Engell og hr. Anders Fogh Rasmussen, at vi kan have forskellige opfattelser af enkeltteksempler i virksomhederne, men læg vel mærke til, at miljøreformens her netop er bygget op, således at med den meget langsomme indfasning af miljøafgifterne frem til 1998 med aftalekomplekset, der knytter sig dertil, har vi jo forudset, at skulle der være enkelte dele, vi enten skal forny, vi enten skal justere på, eller vi ikke helt har set – nye ting kan komme op – jamen så har vi netop muligheder for at vurdere tingene i 1998. Men retningen og det at bringe Danmark i front i Europa på miljøområdet, den viges der ikke fra, den ændres der ikke på, for det er den indlysende rigtige.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, som spurgte mig om udliciteringsspørgsmålet: Jeg vil gerne give klare meldinger også her. Finansministeren og indenrigsministeren kommer med en rapport om relativt kort tid. Når den rapport ligger, vil regeringen tage initiativ til en række høringer af faglige organisationer, offentligt ansatte, privatansattes organisationer og af arbejdsgiversiden. De skal også have mulighed for at vurdere erfaringer, positive som negative.

Dernæst skal der forskes i tingene, som det er tilkendegivet allerede i bemærkningerne til den nye lovgivning om samarbejde mellem kommuner om udførelse af opgaver for hinanden, og endelig når vi har det materiale, vil vi se på, om der er grundlag for at justere, præcisere og klarlægge. Holdningerne er der fra regeringens side ikke tvivl om: Vi har ikke udliciteringsformål her i landet for at forringe de ansattes løn- og arbejdsvilkår. Vi har heller ikke udlicitering som et redskab for at forringe service eller skabe usikkerhed. Vi har udlicitering som et redskab for at prøve, om vi gør tingene godt nok eller